

OOSTENDSE BROUWERIJEN

Verleden maand stelde Frans Verbanck uit Bredene de vraag welke de Oostendse brouwerijen waren die voor 1914 bestonden. Hij gaf daarbij een lijstje op. Thans zijn we in de mogelijkheid zijn lijst aan te vullen.

Brouwerij Saint-Michel (Serruys ?)	Louisastraat, 2
Brasserie du Centre	Christinastraat, 70A
J. Casteleyn	Wellingtonstraat, 71
E. Derycker ("Le Lion d'Or")	Torhoutsteenweg, 1
Deswaef Frères	Wellingtonstraat, 12
Ch. Dierickx-Vissers	Nieuwpoortsteenweg, 422
Feys Frères	Velodroomstraat, 10
W.Hursel-Bourgoignie	Nieuwpoortsteenweg, 499
G. Jean	Polderstraat, 3
A. Lust	Hospitaalstraat, 24
H. Maryssael	Bredene weg, 18
A. Monteville	Sint-Franciscusstraat, 42
O. & L. Ostyn	Jozef II straat, 7
P. Pottier	Hippodroomstraat, 4
Soc. Coop? De Vuurtoren	Noordweg
E. Staessens	Karel Janssenslaan, 10-12
M. Valcke	Euphrosina Beernaertstraat, 10
P. Vandesande	Sint-Franciscusstraat, 38
P. Vanden berghe	Oudenburgse steenweg, 85
A. & E. Van Glabbeke ("Le Progrès")	Constantinopelstraat, 38
Ch. Van Huele ("L'Espérance")	Sas-Slijkens

Van de door de vragensteller opgegeven brouwerijen Cnudde-Demoor, en Asseloos vonden we geen spoor meer terug.

Maar heeft de vriend Verbanck al opgemerkt dat een huis in de Christinastraat, 86, en welke belegd is met glazende steentjes op_schriften draagt, die vermelden "Brouwershuis" en "Brouwerij Het Kruis". De architect was de befaamde bouwmeester uit de vorige eeuw :Ch.Pil. O.V.

SINTE-GODELIEVE

Door de Abdij S.Godelieve, Boeveriestraat, 45 Brugge, werd naar aanleiding van het 350-jarig bestaan van de Sinte-Godelieveabdij te Brugge een boek gepubliceerd met talrijke illustraties. De titel luidt "'t Clooster van Sinte-Godelieve eertijds buyten Ghistele nu binnen Brugge".

Het boek kan aan het adres van de Abdij tegen de prijs van 200 Fr besteld worden.

VRAAGWINKEL

Schilderen en Varen

Wie kan er ons het volledige liedje (of was het maar een refrein uit een pot-pourri), aangeven dat begon met :

"En ie was gelèerd in 't schilderen en in 't voaren".

Met wie zou dat verband gehouden hebben ? Geleerd zijn in het schilderen en in het varen is toch zeker niet alledaags geweest.

De melodie doe ons aan een oude ballade denken.

HAZEGRAS

In het Nederlandse maandblad "Avenue" liet de Vlaamse auteur Marnix Gijsen een novelle "Nostalgie naar het Hazegras van Oostende" verschijnen. Daarin vertelt hij zijn eerste verlof als kleine jongen te Oostende. Een paar passages weerhielden onze aandacht, waarin hij het heeft over een zogezegd spookhuis. Wij laten hierna een paar zinnen uit dat verhaal volgen :

"Zo liepen Theo en ik meestal op het Hazegras rond. Hij kende de wijk grondig en was mijn gids. Er waren houtstapels waar we allerlei kattenkwaad konden uitrichten en er was vooral, wat hij noemde, het Spookhuis. Wie daar binnenging, kwam nooit meer aan het licht. Het had een nobele inrijpoort die doorgang verleende tot een brede corridor, die zeer somber was. Aan de voet van de statige trap stond een levensgroot beeld : een solide vrouwenfiguur torste in de geheven rechterhand een elektrische roodgekleurde toorts. Het was een onheilspellend gezicht. Theo deed me begrijpen dat die vrouw levend was, geen bronzen beeld en dat, indien we ons een paar meters verder in de gang zouden wagen, zij ons bij de lurven zou hebben gegrepen en ons geluidloos zou hebben vermoord. We konden echter geen dag weerstaan aan de bekoring en hebben herhaaldelijk ons leven gewaagd."

Na deze passage van vóór de eerste Wereldoorlog, vertelt hij ook nog op het einde van zijn zeer pittig verhaal :

"Theo heb ik nooit meer teruggezien en het duurde wel veertig jaar voor ik het Hazegras terugvond.
.....Aan de kant van het pleintje waar vroeger enige burgershuizen stonden, verhief zich een modernistisch kantoorgebouw in felle kleuren. Alleen het spookhuis bestond nog en de levensgevaarlijke bronzen dame torste nog altijd haar rode toorts in de donkere corridor, zoals ik, nog na vijftig jaren, mijn herinneringen en mijn heimwee naar mijn jeugd droeg ...".

Daar we echt benieuwd waren welk huis dat levensgroot bronzen damesbeeld met een rode toorts verborg, hebben we naar Marnix Gijsen geschreven, om hem de vraag te stellen. Hij bezorgde ons spoedig een antwoord.

In de brief stak een plannetje bij dewelke hij het Spookhuis in een zijstraat van het Oud-Station aanduidde. Tevens deelde hij mede dat zijn jeugdviend Corthout heette. Theo had nog een broer François en hun vader was loods.

In een aanvullend briefje liet Marnix Gijsen ons nog weten dat een Oostendenaar, geboren op het Hazegras, hem gezegd had dat het huis met de dreigende dame waarschijnlijk dit van een brouwer was. Persoonlijk hebben we al verschillende gebouwen van het Hazegras naderbij gaan bekijken en tevens aan verschillende mensen gevraagd of ze dat huis met het bronzen beeld kenden en of het heden nog bestaat. Tot op heden heeft er ons nog niemand kunnen helpen. Wellicht kan een van onze Plate-leden dit kleine litterair raadsel voor ons helpen oplossen.

.../...

MOLENECHO'S

Door onze Stadsgenoot Leo Smet, Petunialaan, 1, Oostende, wordt maandelijks een gestencild Mededelingsblad voor de Molenvrienden : "Molenecho's" uitgegeven.

Het ligt vooral in zijn bedoeling om alle molenliefhebbers van zoveel mogelijk nieuwtjes in kennis te brengen, zoals het klasseren, herstellen, overbrengen, verkopen, e.d. van de wind- en watermolens. Zojuist is nr. 5 van de pers gekomen.

Deze uitgave kan bekomen worden mits betaling van abonnementsbijdrage van 40 Fr te storten op P.C. nr. 4707.43 van Leo Smet, Oostende.

VAN VLASKUTSER TOT FRANSCHMAN

Van de hand van Luc Schepens verscheen in de reeks "Westvlaams Economisch Studiebureau" een belangrijk werk over de sociopolitieke geschiedenis van de plattelandsbevolking in de 19e eeuw, onder de titel "Van vlaskutser tot Franschman". In dit werk lezen we ook hoe de eerste kolonisatieplannen van het jonge België tussen 1830 en 1900 tot stand kwamen.

Dit wetenschappelijk, rijk gedocumenteerd werk, kost 350 Fr en is te verkrijgen bij het W.E.S., Baron Ruzettelaan, 33 - 8320 Brugge.

LOMBARDSIJDE - OOSTENDE

In het nr. 1-2 van "Biekorf", jaargang 1973 verscheen een interessante bijdrage over "Kinderspelen, zegswijzen en aftelrijmpjes te Lombardsijde". De schrijver van deze bijdrage is Jacques Beun.

Bij zijn inleiding schrijft hij dat het "Oostends Woordenboek" van R. Desnerck, uitgegroeid tot een standaardwerk, ook tal van liederen, aftelrijmpjes, schootrijmpjes, zegswijzen en volksspreuken omvat, maar dat het niet kan ontkend worden dat ook een stadcentrum als Oostende, op dat gebied minder "rijker" is dan bijv. het landelijke Lombardsijde.

Met deze bewering kunnen we de folklorist Jacques Beun niet goed volgen. Voor zover wij weten lag het niet in Desnerck's bedoeling om alle kinderliedjes in zijn werk op te nemen. De korte teksten die opgenomen werden dienden maar tot voorbeeld van een Oostends woord of uitdrukking aanzien te worden.

In dat verband had Jacques Beun eerder de "Oude Oostendse kinderrijmpjes en volksliedjes" van Ary Sleeks dienen te raadplegen.

En dat bondig werkje, resultaat van een door Sleeks gehouden voordracht, heeft ook niet de pretentie volledig te zijn.

In ieder geval zijn alle touwspringliedjes en de aftelrijmpjes die in "Biekorf" opgegeven worden ook te Oostende bekend.

.../...